

319**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI**

z dnia 15 maja 1996 r.

w sprawie określenia warunków zatrudniania i powierzania innej pracy zarobkowej cudzoziemcom w ramach usług artystycznych.

Na podstawie art. 51 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 1996 r. Nr 47, poz. 211) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie stosuje się do zatrudniania i powierzania innej pracy zarobkowej cudzoziemcom w ramach usług artystycznych rozumianych jako działalność twórcza lub artystyczne wykonanie świadczone na rzecz:

- 1) instytucji kultury,
- 2) szkół, placówek systemu oświaty oraz szkół wyższych,
- 3) jednostek gospodarczych,
- 4) jednostek organizacyjnych, których zadaniem jest organizowanie działalności artystycznej, a w szczególności na rzecz: teatrów, filharmonii, oper, operetek, orkiestr symfonicznych i kameralnych, zespołów pieśni i tańca, zespołów chóralnych oraz w zakresie cyrku, estrady, rozrywki i produkcji filmowej.

§ 2. Cudzoziemiec może zostać zatrudniony lub może być mu powierzona inna praca zarobkowa w ramach usług artystycznych, jeżeli spełnia następujące warunki:

- 1) posiada kwalifikacje zawodowe oraz staż pracy wymagany odpowiednio dla pracowników — obywateli polskich albo posiada inne wymagane przez pracodawcę kwalifikacje,
- 2) zna język polski, jeżeli jest to niezbędne do świadczenia usług artystycznych lub wykonywania zatrudnienia na danym stanowisku,

- 3) uzyskał zgodę właściwego organu na wykonywanie pracy.

§ 3. 1. Pracodawca ubiegający się o wydanie zezwolenia i zgody na zatrudnienie lub powierzenie innej pracy zarobkowej cudzoziemcowi w ramach usług artystycznych składa do właściwego terytorialnie dla swej siedziby dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy wnioski określony w odrębnych przepisach.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, pracodawca załącza:

- 1) dokument potwierdzający kwalifikacje oraz staż pracy przewidziany w § 2 pkt 1,
- 2) oświadczenie o konieczności znajomości języka polskiego przez cudzoziemca i zaświadczenie stwierdzające niezbędną jego znajomość, wystawione przez uprawnioną placówkę uniwersytecką, lub oświadczenie, że taka znajomość języka polskiego nie jest potrzebna,
- 3) opinię właściwego związku zawodowego i stowarzyszenia twórców o celowości i warunkach powierzenia pracy cudzoziemcowi, które nie mogą być mniej korzystne niż dla pracowników — obywateli polskich, jeżeli ma być ona świadczona na podstawie umowy o pracę.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Kultury i Sztuki: *Z. Podkański*

320**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 27 maja 1996 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie art. 22 ust. 4, art. 26 ust. 7, art. 28 ust. 6 oraz art. 83 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 86, poz. 433) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Artykuły powołane w rozporządzeniu bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 22

czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 86, poz. 433).

§ 2. 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o dyrektorze oddziału terenowego Wojskowej Agencji Mieszkaniowej, zwanej dalej „Agencją”, należy przez to rozumieć również Dyrektora Oddziału Rejonowego Wojskowej Agencji Mieszkaniowej Garnizonu Warszawa.

2. W Garnizonie Warszawa czynności przewidziane dla dyrektora oddziału terenowego Agencji, określone w § 7 ust. 3, § 11 ust. 3, § 18 ust. 1, § 20 ust. 1, § 24 ust. 5, § 27 ust. 1 i 3, § 28, § 29 oraz § 30 ust. 1 i 3, wykonuje właściwy dyrektor oddziału terenowego Agencji w Warszawie.

Rozdział 2

Kwatory funkcyjne

§ 3. 1. Kwaterą funkcyjną może być kwatera o strukturze nie mniejszej niż trzy pokoje z kuchnią.

2. Kwatera funkcyjna może być wyposażona w meble i sprzęt gospodarstwa domowego przez organ wojskowy, na którego zaopatrzeniu pozostaje osoba zajmująca tę kwaterę.

3. Za wyposażenie kwatery funkcyjnej, o którym mowa w ust. 2, osoba zajmująca tę kwaterę ponosi opłaty amortyzacyjne, określone na podstawie odrębnych przepisów.

§ 4. 1. Stanowiskami służbowymi uprawniającymi do zajmowania kwater funkcyjnych są stanowiska:

- 1) Ministra Obrony Narodowej,
- 2) sekretarza stanu i podsekretarza stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej (wiceministra obrony narodowej),
- 3) dyrektora generalnego w Ministerstwie Obrony Narodowej,
- 4) Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego,
- 5) zastępcy Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego,
- 6) Szefa Planowania Strategicznego Sił Zbrojnych oraz Szefa Planowania Organizacyjno-Mobilizacyjnego Sił Zbrojnych,
- 7) Szefa Obrony Cywilnej Kraju,
- 8) dowódcy okręgu wojskowego i rodzaju sił zbrojnych,
- 9) zastępcy dowódcy okręgu wojskowego i rodzaju sił zbrojnych,
- 10) Prezesa Izby Wojskowej Sądu Najwyższego,
- 11) Naczelnego Prokuratora Wojskowego,
- 12) Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej,
- 13) Szefa Wojskowych Służb Informacyjnych,

- 14) Biskupa Polowego Wojska Polskiego,
- 15) Prawosławnego Ordynariusza Wojskowego,
- 16) Naczelnego Kapelana Wojskowego Ewangelickiego Duszpasterstwa Wojskowego,
- 17) dyrektora departamentu (równorzędnego) w Ministerstwie Obrony Narodowej,
- 18) szefa zarządu (równorzędnego) w Sztabie Generalnym Wojska Polskiego,
- 19) dowódcy związku taktycznego,
- 20) komendanta wyższej szkoły wojskowej,
- 21) Prezesa Wojskowej Agencji Mieszkaniowej.

2. Osobie, która zajmuje stanowisko służbowe wymienione w ust. 1, nie przysługuje kwatera funkcyjna, jeżeli w garnizonie, w którym wykonuje czynności służbowe, lub w miejscowości pobliskiej posiada osobną kwaterę stałą, zwaną dalej „kwaterą”, lub lokal mieszkalny, chyba że zwolniła tę kwaterę lub lokal mieszkalny.

3. Żołnierz zawodowy, zajmujący stanowisko służbowe wymienione w ust. 1, zamiast o przydział kwatery funkcyjnej może wystąpić o przydział kwatery, chyba że zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 40.

§ 5. Decyzję o przydziale kwatery funkcyjnej wydaje lub umowę najmu zawiera dyrektor oddziału terenowego Agencji.

§ 6. 1. Osoba zajmująca kwaterę funkcyjną jest obowiązana zwolnić tę kwaterę i przekazać ją do dyspozycji dyrektora oddziału terenowego Agencji nie później niż w terminie dwóch miesięcy od dnia zwolnienia ze stanowiska służbowego uprawniającego do jej zajmowania. Dyrektor oddziału terenowego Agencji może w uzasadnionych wypadkach przedłużyć ten termin na czas określony, nie więcej niż o cztery miesiące.

2. Żołnierz zawodowy zajmujący kwaterę funkcyjną, który zwolnił poprzednio zajmowaną kwaterę lub lokal mieszkalny, z dniem utraty uprawnień do zajmowania kwatery funkcyjnej uzyskuje prawo do przydziału poza kolejnością kwatery odpowiadającej jego uprawnieniom, chyba że zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 40.

Rozdział 3

Normy powierzchni mieszkalnej przysługującej osobie uprawnionej do osobnej kwatery stałej oraz osobom uwzględnianym przy jej przydziale

§ 7. 1. W zależności od posiadanego stopnia wojskowego lub zajmowanego stanowiska służbowego i stanu rodzinnego ustala się następujące normy powierzchni mieszkalnej przysługującej osobom uprawnionym do kwatery:

- 1) generałom i admirałom oraz innym oficerom zajmującym stanowiska służbowe oznaczone w etacie stopniem wojskowym generała lub admirała —

- kwatery o powierzchni mieszkalnej od 21 do 30 m², nie mniejsza niż dwa pokoje z kuchnią,
- 2) oficerom starszym i innym oficerom zajmującym stanowiska służbowe oznaczone w etacie stopniem wojskowym pułkownika lub komandora — kwatery o powierzchni mieszkalnej od 14 do 20 m², nie mniejsza niż jeden pokój z kuchnią,
 - 3) innym żołnierzom zawodowym niż wymienieni w pkt 1 i 2 — kwatery o powierzchni mieszkalnej od 7 do 10 m², nie mniejsza niż samodzielny pokój.

2. Żołnierzom zawodowym będącym duchownymi, zajmującym stanowiska służbowe w duszpasterstwach wojskowych, nie posiadającym członków rodziny uwzględnianych przy ustalaniu przysługującej powierzchni mieszkalnej kwatery, dyrektor oddziału terenowego Agencji przydziela kwatery o jeden pokój większą, niż wynika to z ust. 1. Przydział kwatery następuje w razie braku możliwości zakwaterowania w budynku plebanii kościoła garnizonowego.

3. W szczególnie uzasadnionych wypadkach dyrektor oddziału terenowego Agencji, za zgodą dyrektora oddziału rejonowego Agencji, może przydzielić żołnierzowi zawodowemu kwatery o powierzchni mieszkalnej większej, niż wynika to z ust. 1.

§ 8. 1. Normy powierzchni mieszkalnej przysługującej osobom określonym w art. 23 ust. 1 ustala się na podstawie § 7 ust. 1, uwzględniając stopień wojskowy, jaki posiadały, lub stanowisko służbowe, jakie zajmowały w dniu zwolnienia z zawodowej służby wojskowej.

2. Normy powierzchni mieszkalnej przysługującej osobom określonym w art. 23 ust. 2 ustala się na podstawie § 7 ust. 1 pkt 3, uwzględniając osoby uprawnione do wojskowej renty rodzinnej.

3. W wypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, przepis § 7 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 9. 1. Dodatkowa powierzchnia mieszkalna kwatery, przyznana na stałe ze względu na stan zdrowia, wynosi od 7 do 10 m².

2. Decyzję o przyznaniu uprawnień do dodatkowej powierzchni mieszkalnej, o której mowa w ust. 1, wydaje wojskowa komisja lekarska na zasadach i w trybie przewidzianym w ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1994 r. Nr 10, poz. 36, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i z 1996 r. Nr 1, poz. 1) dla orzekania o inwalidztwie żołnierzy.

Rozdział 4

Szczegółowe zasady i tryb administrowania kwaterami i lokalami mieszkalnymi przez Agencję

§ 10. 1. Administrowanie kwaterami i lokalami mieszkalnymi będącymi w zasobach mieszkaniowych Agencji polega na:

- 1) ich przydzielaniu i zamienianiu, a także rozliczaniu osób je zwalniających,
- 2) wykonywaniu przeglądów, konserwacji i remontów w zakresie wynikającym z art. 32—35,
- 3) pobieraniu i egzekwowaniu czynszu i opłat z tytułu ich zajmowania, a także egzekwowaniu obowiązków wynikających z art. 32 ust. 4,
- 4) współdziałaniu z właściwymi organami wojskowymi w zakresie wykorzystania i utrzymania zasobów mieszkaniowych Agencji,
- 5) współdziałaniu ze wspólnotami mieszkaniowymi w zakresie utrzymania wspólnych zasobów mieszkaniowych,
- 6) dbaniu o wygląd i zagospodarowanie gruntów przyległych do budynków mieszkalnych,
- 7) prowadzeniu ewidencji kwater i lokali mieszkalnych.

2. Prezes Agencji może określać wzory dokumentów dotyczących ewidencji kwater i lokali mieszkalnych oraz wzory wniosków o przydział lub zamianę kwatery.

§ 11. 1. Zasób mieszkaniowy Agencji w garnizonie przeznaczony do przydziałów i zamian stanowią kwatery:

- 1) oddane do użytku w ramach budownictwa realizowanego przez Agencję,
- 2) zakupione od innych podmiotów gospodarczych,
- 3) uzyskane w drodze dokonanych remontów kapitalnych i modernizacji,
- 4) opróżnione przez osoby uprawnione lub najemców.

2. Z zasobu mieszkaniowego pochodzącego z budownictwa i zakupów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, wydziela się w garnizonach:

- 1) Warszawa — 10% kwater do dyspozycji Dowódcy Garnizonu Warszawa,
- 2) będących siedzibami dowództw okręgów wojskowych i rodzajów sił zbrojnych, z wyjątkiem Garnizonu Warszawa — 5% kwater do dyspozycji odpowiednio dowódców okręgów wojskowych i rodzajów sił zbrojnych,
- 3) pozostałych — po dwie kwatery do dyspozycji dowódców garnizonów.

3. Decyzję o przydziale kwater, o których mowa w ust. 2, wydaje dyrektor oddziału terenowego Agencji na wniosek właściwego dowódcy, bez względu na listę kolejności przydziału kwater.

4. Kwatery, o których mowa w ust. 2, nie rozdysponowane przez okres jednego miesiąca od dnia oddania tych kwater do użytku, podlegają przydziałowi zgodnie z listą kolejności przydziału kwater.

§ 12. 1. Przydział kwater, o których mowa w § 11 ust. 1, odbywa się, z zastrzeżeniem § 11 ust. 3, według następujących zasad:

- 1) w pierwszej kolejności — przeznaczając na ten cel co najmniej 80% zasobu mieszkaniowego — zaspokajają się potrzeby mieszkaniowe żołnierzy zawodowych w służbie stałej:
 - a) nie posiadających kwatery w danym garnizonie,
 - b) oczekujących na poprawę warunków mieszkaniowych,
 - c) oczekujących na przydział kwatery zastępczej,
- 2) pozostały zasób mieszkaniowy przeznacza się na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych:
 - a) osób uprawnionych nie będących żołnierzami zawodowymi, oczekujących na przydział kwatery lub poprawę warunków mieszkaniowych,
 - b) osób oczekujących na przekwaterowanie lub rozkwaterowanie,
 - c) osób, o których mowa w art. 29 ust. 2.

2. W szczególnie uzasadnionych wypadkach, zwłaszcza gdy uzasadnia to korzystna sytuacja mieszkaniowa żołnierzy zawodowych w służbie stałej w danym garnizonie — za zgodą dyrektora oddziału rejonowego Agencji, wydaną w porozumieniu z właściwym dowódcą okręgu wojskowego lub rodzaju sił zbrojnych, a w Garnizonie Warszawa — za zgodą Prezesa Agencji wydaną w porozumieniu z Dowódcą Garnizonu Warszawa — może być dokonany inny podział kwater niż określony w ust. 1.

§ 13. 1. Żołnierz zawodowy składa zaopiniowany przez dowódcę jednostki wojskowej, w której pełni czynną służbę wojskową, wniosek o:

- 1) przydział kwatery lub poprawę warunków mieszkaniowych albo przydział kwatery zastępczej — do dyrektora oddziału terenowego Agencji,
- 2) przyznanie ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z kwatery — do dyrektora oddziału rejonowego Agencji.

2. Osoby uprawnione do kwatery, nie będące żołnierzami zawodowymi, składają wnioski, o których mowa w ust. 1, do właściwego organu Agencji, określonego w tym przepisie.

3. Wnioski, o których mowa w ust. 1 i 2, żołnierze zawodowi składają do dyrektora oddziału Agencji właściwego dla miejsca pełnienia czynnej służby wojskowej, a pozostałe osoby uprawnione — do dyrektora oddziału Agencji właściwego dla miejsca zamieszkania lub obranego miejsca zamieszkania.

4. Wnioski, o których mowa w ust. 1 i 2, podlegają rejestracji w kolejności wpływu.

§ 14. 1. Dyrektor oddziału terenowego Agencji, w kolejności otrzymanych wniosków, o których mowa

w § 13 ust. 1, sporządza lub uaktualnia co roku do dnia 31 października dla każdego garnizonu wstępne listy kolejności przydziału kwater, z podziałem na żołnierzy zawodowych nie posiadających kwatery w garnizonie, oczekujących na poprawę warunków mieszkaniowych oraz oczekujących na przydział kwatery zastępczej.

2. Przy ustalaniu wstępnej listy kolejności przydziału kwater żołnierzom zawodowym nie posiadającym kwatery w garnizonie uwzględnia się okres oczekiwania na przydział kwatery w poprzednim garnizonie oraz okres studiów dziennych w szkole wyższej w kraju lub za granicą, jeżeli w tym czasie pozostawał w rozłące z rodziną. Przy ustalaniu tej listy uwzględnia się również datę złożenia pierwszego wniosku o przydział kwatery w tym garnizonie.

3. Wstępne listy kolejności przekazuje się dowódcy garnizonu, który zasięga w tej sprawie, z zastrzeżeniem ust. 4, opinii dowódców jednostek wojskowych i garnizonowej komisji mieszkaniowej.

4. Dowódca Garnizonu Warszawa zasięga opinii, o której mowa w ust. 3, dowódców uprawnionych do wyznaczania żołnierzy zawodowych na stanowiska służbowe oraz garnizonowej komisji mieszkaniowej.

5. Dowódca garnizonu może dokonać zmian na wstępnych listach kolejności w terminie trzydziestu dni od dnia ich otrzymania.

6. Dyrektor oddziału terenowego Agencji uwzględnia zmiany dokonane przez dowódcę garnizonu we wstępnych listach kolejności, o których mowa w ust. 5, oraz sporządza na tej podstawie ostateczną listę kolejności.

§ 15. 1. Niezależnie od list, o których mowa w § 14 ust. 1, dyrektor oddziału terenowego Agencji sporządza dla każdego garnizonu, w terminie do dnia 31 października każdego roku, wstępne listy kolejności przydziału kwater lub lokali mieszkalnych dla osób określonych w § 12 ust. 1 pkt 2 lit. a) i b).

2. Listę, o której mowa w ust. 1, dotyczącą osób wymienionych w § 12 ust. 1 pkt 2 lit. a), dyrektor oddziału terenowego Agencji przekazuje do zaopiniowania, w terminie trzydziestu dni, organizacji byłych żołnierzy zawodowych.

3. Dyrektor oddziału terenowego Agencji sporządza lub uaktualnia, nie wcześniej niż po upływie trzydziestu dni od dnia przekazania wstępnej listy do zaopiniowania, ostateczną listę kolejności przydziału kwater.

§ 16. 1. Listy, o których mowa w § 14 i 15, podaje się do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w danym garnizonie oraz wywiesza się w siedzibie właściwego oddziału terenowego Agencji, nie później niż do dnia 31 grudnia każdego roku.

2. Listy, o których mowa w ust. 1, stanowią podstawę przydziału kwater lub zawarcia umowy najmu, w miarę pozyskiwania odpowiednich kwater lub lokali mieszkalnych.

§ 17. 1. Na wniosek dowódcy garnizonu dyrektor oddziału terenowego Agencji przydziela kwatery poza ostatecznymi listami kolejności dowódcom jednostek wojskowych i ich zastępcom oraz w wypadkach losowych innym żołnierzom zawodowym, jeżeli nie było możliwości zrealizowania takiego przydziału w ramach zasobu, o którym mowa w § 11 ust. 2.

2. Dyrektor oddziału terenowego Agencji może — na wniosek osoby uprawnionej — przydzielić jej inną kwatery, jeżeli zajmowana przez nią kwatery posiada powierzchnię mieszkalną większą lub równą powierzchni przysługującej tej osobie zgodnie z § 7 lub § 8.

3. Wnioski o zamianę kwater lub lokali mieszkalnych, zgłaszane przez osoby uprawnione lub najemców zainteresowanych ich nabyciem, które zajmują kwatery lub lokale mieszkalne w budynkach nie wytypowanych do sprzedaży, powinny być rozpatrzone w pierwszej kolejności.

§ 18. 1. Osoba uprawniona do kwatery lub najemca lokalu mieszkalnego może dokonywać, za zezwoleniem dyrektora oddziału terenowego Agencji, zamiany zajmowanej kwatery lub lokalu mieszkalnego na inną kwatery lub lokal mieszkalny nie będący w zasobach mieszkaniowych Agencji.

2. Zezwolenie na zamianę kwatery lub lokalu mieszkalnego nie może być udzielone w wypadku, gdy:

- 1) zamiana dotyczy kwatery, o której mowa w art. 55 ust. 2 pkt 1 i 2, a osoba ubiegająca się o zamianę nie spełnia warunków wymaganych do zajmowania takiej kwatery,
- 2) o zamianę ubiega się osoba, która na podstawie art. 41 jest obowiązana do zwolnienia kwatery lub lokalu mieszkalnego,
- 3) w wyniku zamiany osoba uprawniona do kwatery uzyskałaby kwatery lub lokal mieszkalny mniejszy od minimalnej przysługującej jej powierzchni mieszkalnej, chyba że złoży ona oświadczenie, iż nie będzie ubiegać się o poprawę warunków mieszkaniowych lub wyptacenie ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z kwatery, choćby nawet uzyskała uprawnienia do większej powierzchni mieszkalnej.

§ 19. Dyrektor oddziału terenowego Agencji uzgadnia regulaminy działania garnizonowych komisji mieszkaniowych, ustalone przez dowódców garnizonów.

§ 20. 1. Podstawę zajęcia kwatery lub lokalu mieszkalnego stanowi wydana decyzja o przydziale lub zawarta umowa najmu przez dyrektora oddziału terenowego Agencji oraz protokół zdawczo-odbiorczy.

2. Przekazanie kwatery lub lokalu mieszkalnego osobie uprawnionej lub najemcy następuje po udokumentowaniu zameldowania w tej kwatery lub w tym lokalu wszystkich osób wymienionych w decyzji o przydziale kwatery lub umowie najmu.

3. Osoba otrzymująca przydział kwatery lub najemca lokalu mieszkalnego są obowiązani zwolnić poprzednio zajmowaną kwatery lub lokal mieszkalny nie później niż w terminie trzydziestu dni od dnia uprawnomocnienia się decyzji o przydziale kwatery lub podpisania umowy najmu.

§ 21. 1. Od dnia doręczenia decyzji o przydziale kwatery lub podpisania umowy najmu osoba uprawniona lub najemca są obowiązani uiszczać czynsz z góry i pozostałe opłaty z dołu, płatne do dnia piętnastego każdego miesiąca w oddziale terenowym Agencji lub na wskazany rachunek bankowy.

2. Osoba uprawniona do kwatery lub najemca są obowiązani powiadomić w ciągu siedmiu dni organ Agencji, który wydał decyzję o przydziale kwatery lub zawarł umowę najmu lokalu mieszkalnego, o wszelkich zmianach mających wpływ na wysokość opłat czynszowych oraz uprawnieniach do zajmowania kwatery lub lokalu mieszkalnego.

§ 22. Do obowiązków Agencji w zakresie utrzymania stanu technicznego kwater i lokali mieszkalnych należy w szczególności:

- 1) utrzymywanie w należyłym stanie oraz porządku i czystości pomieszczeń i urządzeń służących do wspólnego użytku mieszkańców oraz otoczenia budynków, w których znajdują się kwatery i lokale mieszkalne,
- 2) dokonywanie napraw budynków oraz ich pomieszczeń i urządzeń, a także przywracanie poprzedniego stanu budynków uszkodzonych niezależnie od przyczyn, z tym że osoba uprawniona lub najemca są obowiązani do pokrycia kosztów napraw uszkodzeń powstałych z ich winy,
- 3) dokonywanie napraw kwater lub lokali mieszkalnych, napraw lub wymiany instalacji i elementów wyposażenia technicznego w zakresie nie obciążającym osoby uprawnionej do kwatery lub najemcy, a zwłaszcza:
 - a) napraw i wymiany wewnętrznej instalacji wodociągowej, gazowej i ciepłej wody, bez urządzeń odbiorczych, a także napraw i wymiany wewnętrznej instalacji kanalizacyjnej, centralnego ogrzewania wraz z grzejnikami, instalacji elektrycznej, telefonicznej oraz anteny zbiorczej, z wyjątkiem osprzętu,
 - b) wymiany pieców grzewczych, stolarki okiennej i drzwiowej oraz podłóg, posadzek i wykładzin podłogowych, a także tynków,
- 4) dokonywanie napraw polegających na usuwaniu usterek wynikłych z niewłaściwego wykonawstwa budowlanego lub wad materiałów budowlanych.

§ 23. Osobę zajmującą kwatery i najemcę lokalu mieszkalnego obciąża naprawa i konserwacja:

- 1) podłóg, posadzek, wykładzin podłogowych oraz ściennych okładzin ceramicznych, szklanych i innych w kuchni i pomieszczeniach sanitarnych,

- 2) okien i drzwi,
 - 3) wbudowanych mebli, łącznie z ich wymianą,
 - 4) trzonów kuchennych, kuchni i grzejników wody przepływowej (gazowych, elektrycznych i węglowych), podgrzewaczy wody, wanien, brodzików, mis klozetowych, zlewozmywaków i umywalek wraz z syfonami, baterii i zaworów czerpalnych oraz innych urządzeń sanitarnych, w które lokal jest wyposażony, łącznie z ich wymianą,
 - 5) osprzętu i zabezpieczeń instalacji elektrycznej, z wyjątkiem wymiany przewodów oraz osprzętu anteny zbiorczej,
 - 6) pieców węglowych i akumulacyjnych oraz wymiana ich zużytych elementów,
 - 7) etażowego centralnego ogrzewania, a w wypadku gdy zostało ono zainstalowane na koszt osoby uprawnionej lub najemcy — także jego wymiana,
 - 8) przewodów odpływowych urządzeń sanitarnych, aż do pionów zbiorczych, w tym niezwłoczne usuwanie ich niedrożności,
 - 9) innych elementów wyposażenia kwatery lub lokalu mieszkalnego i pomieszczeń przynależnych poprzez:
 - a) malowanie lub tapetowanie oraz naprawę uszkodzeń tynków ścian i sufitów,
 - b) malowanie okien i drzwi od strony wewnętrznej, wbudowanych mebli, urządzeń kuchennych, sanitarnych i grzewczych, w celu ich zabezpieczenia przed korozją.
- § 24. 1. W razie zwolnienia kwatery lub lokalu mieszkalnego oddział terenowy Agencji dokonuje komisyjnie, w obecności osoby uprawnionej lub najemcy, oceny procentowego zużycia zainstalowanych urządzeń.
2. Osoba zwalnająca kwaterę lub lokal mieszkalny ma obowiązek pokryć koszty:
- 1) zużycia urządzeń w wysokości wynikającej z różnicy ich stanu technicznego na dzień zajęcia i zwolnienia, według ich wartości na dzień zwolnienia i ustalonego procentowego zużycia,
 - 2) wykonania robót malarskich według stawek i na zasadach określonych dla obliczania ekwiwalentu konserwacyjnego za wykonanie tych robót albo wykonać je we własnym zakresie.
3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, nie dotyczy osób określonych w art. 22 ust. 1 i 3 oraz w art. 23 ust. 1 i 2.
4. Za wymienione przez osobę uprawnioną lub najemcę w okresie użytkowania kwatery lub najmu elementy wyposażenia kwatery lub lokalu mieszkalnego należy się zwrot kwoty odpowiadającej różnicy ich wartości, według stanu w dniu objęcia kwatery lub lokalu mieszkalnego oraz w dniu jej opróżnienia. Kwotę

należną osobie uprawnionej do kwatery lub najemcy oblicza się według cen obowiązujących w dniu rozliczenia.

5. Dyrektor oddziału terenowego Agencji może żądać usunięcia ulepszeń wprowadzonych przez osobę uprawnioną lub najemcę, jeśli nie uzyskali oni zgody na ich dokonanie, i przywrócenia stanu poprzedniego, jeżeli nie naruszy to substancji kwatery lub lokalu mieszkalnego, albo ulepszenia zatrzymać za zwrotem ich wartości uwzględniającej stopień zużycia według stanu na dzień opróżnienia kwatery lub lokalu mieszkalnego. Kwotę należną osobie uprawnionej do kwatery lub najemcy oblicza się według cen obowiązujących w dniu rozliczenia.

§ 25. 1. Konserwacji i napraw w kwaterach funkcyjnych dokonuje oddział terenowy Agencji.

2. Decyzję o sposobie zagospodarowania czasowo wolnej kwatery funkcyjnej podejmuje dyrektor oddziału rejonowego Agencji.

§ 26. Decyzję o przeznaczeniu kwatery na cele niemieszkalne podejmuje, na wniosek dyrektora oddziału rejonowego, Prezes Agencji.

Rozdział 5

Szczegółowy tryb postępowania w sprawach przekwaterowania żołnierzy zawodowych i innych osób zamieszkujących w kwaterach lub lokalach mieszkalnych oraz ustalania kosztów przekwaterowania

§ 27. 1. Decyzje, o których mowa w art. 42 ust. 1 i 2, wydaje dyrektor oddziału terenowego Agencji właściwy dla miejsca położenia kwatery.

2. W decyzji o zwolnieniu kwatery określa się termin tego zwolnienia.

3. Jeżeli pomimo upływu terminu określonego w decyzji o zwolnieniu kwatery osoba zajmująca tę kwaterę jej nie zwolniła, dyrektor oddziału terenowego Agencji występuje do organu egzekucyjnego z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego.

§ 28. 1. Umowę najmu lokalu mieszkalnego wypowiedzi dyrektor oddziału terenowego Agencji.

2. Jeżeli pomimo upływu terminu wypowiedzenia najemca lokalu mieszkalnego nie zwolnił tego lokalu, dyrektor oddziału terenowego Agencji występuje do organu egzekucyjnego z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego.

§ 29. Dyrektor oddziału terenowego Agencji, który podjął czynności określone w § 27 ust. 3 lub § 28 ust. 2, niezależnie od kosztów egzekucyjnych, ustala koszty przekwaterowania, na które składają się koszty wynikające z § 24 oraz — w razie ich poniesienia — wynagrodzenie pracowników zatrudnionych przy czynnościach związanych z przekwaterowaniem i koszty eksploatacyjne użytego sprzętu technicznego.

Rozdział 6

Szczegółowe warunki i tryb rozkwaterowania osób rozwiedzionych

§ 30. 1. Dyrektor oddziału terenowego Agencji dokonuje rozkwaterowania osób rozwiedzionych w wypadkach zajmowania kwatery w budynku, o którym mowa w art. 55 ust. 2 pkt 1–3.

2. Rozkwaterowanie osób rozwiedzionych w wypadkach, o których mowa w ust. 1, następuje z urzędu, jeżeli zajmowana kwatera jest niezbędna na zakwaterowanie żołnierzy zawodowych.

3. Rozkwaterowanie osób rozwiedzionych powinno odbyć się równocześnie. W razie odmowy opuszczenia kwatery przez osobę rozwiedzioną, dyrektor oddziału terenowego Agencji zarządza przymusowe przekwaterowanie, o którym mowa w art. 42 ust. 4.

4. W razie zawarcia przez osobę uprawnioną do kwatery nowego związku małżeńskiego przed rozkwaterowaniem, otrzymuje ona kwaterę stosownie do art. 28 ust. 2 pkt 1 lit. a), a o poprawę warunków mieszkaniowych może ubiegać się na zasadach ogólnie obowiązujących.

5. Przydział lokalu mieszkalnego w ramach rozkwaterowania dla osoby rozwiedzionej, która nie zachowała prawa do kwatery, może nastąpić w miejscowości pobliskiej, o której mowa w art. 22 ust. 6.

§ 31. 1. Niedobór powierzchni mieszkalnej, o którym mowa w art. 28 ust. 4, stanowi różnica między maksymalną powierzchnią mieszkalną przysługującą w dniu uprawomocnienia się wyroku orzekającego

rozwód a powierzchnią mieszkalną zajmowanej kwatery.

2. Do ustalenia wysokości ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z kwatery, o którym mowa w art. 28 ust. 4, w wypadku określonym w ust. 1 przyjmuje się średnią cenę 1 m² powierzchni użytkowej ustaloną na podstawie art. 47 ust. 4, pomnożoną przez niedobór powierzchni mieszkalnej.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 32. 1. Dyrektor oddziału rejonowego Agencji ustala średnią cenę 1 m² powierzchni użytkowej kwatery w danym garnizonie, o której mowa w art. 47 ust. 4.

2. Ustalenia średniej ceny 1 m² powierzchni użytkowej kwatery dokonuje się co najmniej raz w roku.

3. Ogłoszenia średniej ceny 1 m² powierzchni użytkowej kwatery dokonuje się w sposób zwyczajowo przyjęty w danym garnizonie oraz informację w tej sprawie wywiesza się w siedzibie właściwego oddziału terenowego Agencji.

§ 33. Postanowienia organów wojskowych o rozdziale kwater lub lokali mieszkalnych wydane przed dniem wejścia w życie ustawy na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów podlegają realizacji.

§ 34. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *S. Dobrzański*

321**ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW OBRONY NARODOWEJ ORAZ ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 3 czerwca 1996 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie świadczeń zdrowotnych dla żołnierzy, członków ich rodzin oraz emerytów i rencistów wojskowych i członków ich rodzin.

Na podstawie art. 69 pkt 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 43, poz. 165 oraz z 1996 r. Nr 7, poz. 44 i Nr 10, poz. 56), art. 61 ust. 1 pkt 1 i ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 1992 r. Nr 8, poz. 31 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 10, poz. 36 oraz z 1996 r. Nr 7, poz. 44) i art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1994 r. Nr 10, poz. 36, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i z 1996 r. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów Obrony Narodowej oraz Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 28 grudnia 1994 r. w sprawie świadczeń zdrowotnych dla żołnierzy, członków ich rodzin oraz emerytów i rencistów wojskowych i członków ich rodzin (Dz. U. z 1995 r. Nr 3, poz. 15) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 w pkt 7 lit. a) skreśla się wyrazy „którzy spełniali warunki wymagane do uzyskania emerytury wojskowej albo których śmierć pozostaje w związku ze służbą wojskową”;